

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 51. Martyrius Patriarcha Jerosolymitanus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66052)

Sæculum V. *stantinopoli ordinaretur, salvo in posterum*
A. C. 479. *jure Concilii Orientalis, cui ordinare Episcopum Antiochenum competit; S. Petrus Apostolus pollicitationem tuam, & juramentum recipit, ne, quod Frater meus, te jubente, fecit, futuris temporibus in Consuetudinem trabatur. His conditionibus, quod ad obtinendam Pacem fecisti, ratum habemus. Hæc epistola 22. Junii, anno*
epist. 15. 479. data. In eundem sensum Papa Acacio scripsit; in primis inculcans, ne hoc exemplum in futurum Præjudicio sit. Imperator, Consilium, a Papa suggestum, secutus, Petrum Fullonem Pityontum, locum in terminis Imperii ad Pontum situm, in Exilium misit; at Petrus custodes fefellit, confugitque ad S. Theodorum Euchaitarum; hunc eundem esse, a Græcis
Theoph. p. 107. Trichinas ob asperrium, quo corpus domabat, Cilicium, appellatum credunt.
Menol. 20. April.

§. LI.

Martyrius Patriarcha Jerosolymitanus.

vit. S. Euthym. p. 86. Anastasius Patriarcha Jerosolymitanus diem clausit initio Januarii, quinto post Leonis Imperatoris mortem anno, nempe 479. postquam Cathedram Episcopalem tenuisset annos viginti. Successorem habuit Martyrium, in Cappadocia natum, qui, in Ægyptum delatus, p. 69. aliquamdiu inter Nitrienses Anachoretas
Sup. 2. versatus fuerat. Inde post trucidatum
 Prote-

Proterium maximis turbis exortis cum alio Anachoreta, cui Nomen Elias, & Patria Arabia, discessit. S. Euthymii fama ambos in Palæstinam pertraxit. Is primum hospites, & deinde Discipulos in paucis amavit, quod prævideret, ambos suo tempore Cathedram Jerosolymitanam ascensuros. Hos cum S. Gerasimo socios deligere solebat in illo secessu, cum singulis annis a decima quarta Januarii usque ad Dominicam Palmarum in Desertum diverteret. S. Euthymio ad Superos translato, Patriarcha Anastasius utrumque Jerosolymam adduxit, Presbyteros ordinavit, & collegio Clericorum S. Sepulchri adscripsit.

Sæculum V.
A. C. 479.

Martyrius igitur, Patriarcha Jerosolymitanus ordinatus, litteras ad Imperatorem Zenonem, & Patriarcham Acacium dedit, referens, quid Schismatici agerent, & qualis esset eorum Hæresis. Has ferendas commisit Fido, qui Joppe navem ingressus, & noctu naufragium passus, correpta tabula, a navi avulsa, quam fortuna obtulit, aliquamdiu inter fluctus sustinebatur. Tum vero S. Euthymium, ut sibi, cum extrema necessitate luctanti, opem ferret, invocanti apparuit Sanctus, super aquas ingrediens, & dixit: *scito, hanc profectioem Deo gratam non esse, nec Matri Ecclesiarum, id est, Jerosolymæ, quidquam utilitatis allaturam. Ad eum*

p. 86.

p. 87.

Kkk 3 *redi-*

Sæculum V. *redito, qui te misit, & meo nomine dicito;*
A C. 479 *ne te ulterius Schismaticorum obstinatio*
sollicitum teneat, nam brevi tempore sub
tuo Pontificatu ambæ Partes reconciliabun-
tur. Te vero ad Lauram meam ire oportet,
eamque in Monasterium commutare.

p. 90. His dictis Fidum pallio suo involvit,
 qui sui ipsius nescius primum in littore,
 moxque Jerosolymæ in domo sua se esse

Fidus Dora-
 nus. *narravit, cui in memoriam rediit S. Euthymii*
Prophetia; Lauram in Monasterium mutandam.
Ergo Fido mandat, ut manus operi admoveret, omne genus
auxilii pollicitus. Fidus in loco Lauræ,
& Coemeterii S. Euthymii magnum ædificavit
Monasterium. Veterem Ecclesiam mutavit in Refectorium,
& condidit novam, quam Patriarcha magna pompa
dedicavit. Celebratæ sunt Vigiliæ,
& deinde Missa; sub ea Reliquiæ Sanctorum
Martyrum Taraci, Probi, & Andronici infra
Altare depositæ. Hæc septima Maji, anno post
S. Euthymii obitum duodecimo, itaque 485. facta.
Haud diu postea Fidus Diaconus Episcopus Doranus
creatus est.

p. 93. *Martyrio Patriarcha de Schismaticorum*
ad Ecclesiam Reditu non amplius cogitante,
Marcianus Abbas, eorum Caput, quasi inspirante
Deo, omnibus in Monasterium suum Bethleemicum convocatis,

vit. Euthy. ap. Coteler. tom. 2. monum. p. 306.

catis, inquit: *Fratres, & Patres mei!* ^{Sæculum V.}
quousque Ecclesie Corpus lacerabimus, dum A.C. 479.
nescimus, an hæc sit Voluntas Dei, sed pro-
priae rationi confidimus? sequamur exem-
plum Apostolorum, mittamus sortes super
Episcopos, & super Monachos. Si Sors p. 307.
cadat super Monachos, in eadem persiste-
mus Sententia, si super Episcopos, cum ipsis
communicabimus. Missæ sunt sortes, quæ
cecidit super Episcopos, statimque Mo-
nachi ad eorum Communionem redierunt,
hoc esse Imperium Dei arbitrati. () Pa-*
triarcha redeuntis tenerrimo affectu
complexus, ut lætitiâ testaretur, illam
diem omnibus festam esse iussit. Duo-
rum tantum Abbatum obstinatio expug-
nari non potuit, Geroncii, qui ab annis
45. Monasteria S. Melaniæ regebat, &
Romani, qui Monasterii Thecuensis erat
Præpositus. Ergo suis Monasteriis ob Hæ-
resin pulsî, exinde errabundi, miserrima
vita defuncti sunt.

K k k 4

§. LII.

(*) Haud facile dispicere est, qualis iste mo-
 dus mittendi sortes fuerit, & multo minus, quo-
 modo hi Monachi a Superstitionis vitio purgan-
 di; nisi forte quis dicat, Simplicitatem, & pro-
 fundam ignorantiam excusationi locum dare. Le-
 gimus quidem sæpius in Sacra Scriptura sortes in
 rebus dubiis missas; at hæc singulari Dei instin-
 ctu fiebant. Vix credibile, hic quidquam simile
 præsumi posse.